

Brak

Frank Houtappels
mugmetdegoudentand
oktober 2005

Tosca en Will, twee stokoude zusters, zitten op een bankje, op een binnenplaats, onder een boom. Tosca heeft een tas, Will heeft een stok.

TOSCA Ik ben 89. Ik heb lang geleefd. Te lang eigenlijk. Ik kom uit een groot gezin en nu zijn ze allemaal dood. Alleen wij zijn over gebleven. Alleen de jongste: Will, en de oudste. Ik dus. De rest ligt onder de grond.

WILL Mijn been was gebroken. Het leek goed te genezen, maar nu doet het weer pijn.

TOSCA Ze heeft haar heup gebroken en ze kreeg een kunstheup. Ze heeft een operatie gehad. Twee jaar lang had ze er geen last van. Maar ze bewoog te weinig. Dus zijn de spieren slap geworden. Nu komt een fysiotherapeut oefeningen met haar doen. En ze moet zelf veel lopen. Maar ze wil niet lopen.

WILL Het is zo saai.

TOSCA Je moet stevig doorlopen. Maar ze beweegt zich voort als een slak. En zo krijg je problemen. We hebben grote problemen.

WILL Alsmaar lopen.

TOSCA Dat is zo belangrijk. Ze loopt veel te weinig.

WILL De fysiotherapeut oefent met mij. Dat kan ik niet alleen.

TOSCA Ach, die oefeningen. Ze zwaait een beetje met haar benen. Hij zei dat ze dat moest doen. En dat doet ze twee keer per dag. Die oefeningen moet ze van hem haar leven lang blijven doen.

WILL Je wordt er gek van. *lacht* Steeds rondjes lopen.

TOSCA Will, je hebt geen doorzettingsvermogen.

WILL O alsjeblieft.

TOSCA Denk je dat ik van al dat koken en afwassen niet moet word? Maar ik herstel gewoon sneller. Ik ben sterker! Eten is een probleem. Ze kan weinig verdragen. We vonden allebei die kant en klare slaatjes erg lekker. Maar ze liep een voedselvergiftiging op. En het was zo makkelijk, we kochten een bakje. En dat was genoeg voor drie keer. Maar ze is er ziek van geworden.

WILL Eigenlijk is het voor niemand gezond.

TOSCA Ik heb nergens last van. Ik zou ze wel kunnen eten.

WILL Ik weet het niet. Als je ze langer had gegeten, was je ook ziek geworden.

TOSCA Ziek worden we sowieso.

WILL   Gerrit.

TOSCA   Gerrit stierf boven een teiltje.

WILL   Er stond een teiltje onder zijn bed. Hij werd geel en hij lekte en hij was zo kwaad en bitter dat het een uur in de wind stonk.

TOSCA   ‘Wat kom je doen?’ Riep ie. ‘Wat kom je nu nog doen? Je hebt je nooit iets aan me gelegen laten liggen.’

WILL   En dat was ook zo.

TOSCA   Dat was ook zo.

WILL   Dinie werd verliefd op een jongen wiens vader fout was in de oorlog.

TOSCA   En daar keken ze haar op aan.

WILL   Dus is ze naar Canada vertrokken

TOSCA   Twee brieven hebben we gehad. In de eerste stond dat ze het koud had.

WILL   En in de tweede stond dat het blok ijs eindelijk was bezorgd. Ze was er heel blij mee en ze hoopte dat ze er drie weken mee toe kon. *pauze* Waar zou ze dat voor nodig hebben gehad?

TOSCA   Voor de koelkast. Dat is gewoon een blok ijs in de grond, in Canada.

WILL   Daarna hebben we nooit meer iets gehoord. Tot een paar jaar geleden.

TOSCA   Toen kwam er een briefje.

WILL   Daarin stond dat ze dood was, en begraven. Gelukkig met een prentje, want ik had geen beeld. Op straat zou ik haar zo voorbij zijn gelopen.

TOSCA   Wat wil je. Ze was ook geen achttien meer.

WILL   Tonnie is verongelukt, met de auto.

TOSCA   Tonnie heette eigenlijk Antoine. Verder weet ik weinig meer van hem. Marie is gevallen.

WILL   Net als Primula Rollo.

TOSCA   Dat is geen familie.

WILL   Dat zeg ik ook niet.

TOSCA Bovendien viel Primula op haar hoofd, Marie op haar rug. Ze heeft nog een tijdje gesukkeld.

WILL Met haar wervelkolom.

TOSCA Met de zenuwen.

WILL Die liepen daar namelijk doorheen. Tot ze viel en toen liepen ze ernaast, en dat schijnt niet te kunnen.

TOSCA Dat ging ook niet.

WILL Bij Hildegard hield het hart er gewoon mee op.

TOSCA Een slap hart had ze. En broze bloedvaten, als ongekookte vermicelli. En het horen elastiekjes te zijn. Dat krijg jij ook, als je niet uitkijkt.

WILL Plonia stierf aan kanker.

TOSCA Iedereen heeft kanker tegenwoordig.

WILL Het was mooi, zei ze.

TOSCA Plonia. Toen ze stierf.

WILL Het was mooi, maar te kort, zei ze.

TOSCA Iedereen heeft kanker tegenwoordig. Ik ook.

WILL Ik niet.

TOSCA Jij hebt dat been.

WILL Mijn been. Ja.

TOSCA Da's ook een soort kanker.

WILL Nee hoor. Niet alles is kanker Tosca.

TOSCA O nee. Jij hebt weer iets apart.

WILL En jij hebt niet hetzelfde als Plonia.

TOSCA Omdat ik ouder ben. Dan heb je ook oude kanker. En weet je wat is met oude kanker?

WILL Arme Plonia.

TOSCA   Ouwe kanker is traag. Ik heb tegenwoordig een heel trage celdeling. Dus die kanker gaat ook heel erg traag. Het is net dikke stront in een trechter. Je hebt er niks aan. Het schiet niet op.

WILL   Het was net als met een rups op een hosta. Nog voor je het goed en wel in de gaten hebt, is het hele blad weggevreten. En je vangt er een, met een glaasje bier, maar dan is er nog één, en nog één, en nog één, en dan is er gewoon geen houwen meer aan. Weg Plonia. Terwijl je even niet keek, leek het wel.

TOSCA   Weggevreten.

WILL   Dat zeg ik.

TOSCA   Ja. Dat zeg je eigenlijk wel goed.

WILL   De dokter had gezegd, ga maar niet meer kijken. Uw zuster is uw zuster niet meer.

TOSCA   Maar ze was nog niet dood. Dus wat doe je dan?

WILL   Je gaat kijken.

TOSCA   Niet dat het zin heeft.

WILL   Maar dat weet je niet, op dat moment. Je denkt toch, misschien kan ik nog iets zeggen. Iets, iets dat...

TOSCA   Iets...

WILL   Of zij. Misschien dat zij nog iets wil zeggen.

TOSCA   Het was mooi, dat zei ze. Mooi, maar te kort.

WILL   Het was Plonia niet meer. Alleen haar ogen. Twee heldere lieve ogen.

TOSCA   Twee heldere lieve ogen in een uitgehold karkas.

WILL   Net hartige soesjes. Voor een verjaardag. Of een bruiloft. Of een jubileum. Het maakte niet uit bij welke gelegenheid. Plonia maakte hartige soesjes.

TOSCA   Dat zijn gewoon van die kleine soesjes, van eenvoudig soezendeeg. En daar knipte ze dan een gaatje in met een schaar. En in plaats van met slagroom vulde ze die met iets hartigs.

WILL   Kaas. Of ham, of pâté, of vis.

TOSCA   Ze heeft het een keer met gerookte zalm gedaan.

WILL   Daar maakte ze een crème van. Met echte boter.

TOSCA   Het hing er maar vanaf wat er voor handen was.

WILL Ze heeft me ooit verteld hoe het moest. De clou is dat je tijdens het bakken van die soesjes de ovendeur op een kier laat, en dat je wacht met vullen tot ze afgekoeld zijn. En altijd echte boter, als het ging, tenminste.

TOSCA Als dat alles is wat er van je over blijft. Een recept voor hartige soesjes.

WILL Ik heb toch al verteld dat ze lief was.

TOSCA Maar dat vergeet je. Net zoals je dat recept vergeten bent.

WILL Dat ben ik niet vergeten.

TOSCA Je hebt ze nooit gemaakt, anders.

WILL Omdat ik het niet wilde. Niet omdat ik niet kon. Hartige soesjes horen bij Plonia. Dat neem ik haar niet af. Verder had ze toch niks?

TOSCA Dat zeg ik. Verder had ze niks. Dat is alles wat ik zeg.

Het is even stil.

WILL En dan heb je nog broertje.

TOSCA Dat is heel wat anders.

WILL Dat is zeker wat anders. Broer heette eigenlijk Dieu Donné. Maar dat is voor niemand vol te houden.

TOSCA Broer was een kind. Die heeft niet geleefd. Niet lang genoeg. Dat zieltje is regelrecht in een ander geschoten. En niet eens bovenlangs volgens mij. Regelrecht in een vogeltje.

WILL Dieu Donné wordt meestal Tonnie.

TOSCA Regelrecht in een vogeltje. Of een jong katje, misschien.

WILL Maar we hadden al een Tonnie.

Het dondert.

TOSCA O.

WILL O, o, o. Wat dondert het toch hard overdag.

TOSCA Morgen wordt het wellicht koeler. Gelukkig maar.

WILL Ja. Dan kunnen we lekker binnen blijven.

TOSCA Dan hoeft je niet te lopen.

WILL Juist.

TOSCA Als het regent.

WILL Dan loop ik thuis.

TOSCA Dat telt niet.

WILL O Tosca hou op.

TOSCA Je wilt het gewoon niet begrijpen.

WILL Maar hoezo telt het niet? Het telt wel. Het gaat erom dat ik mijn benen beweeg. *stilte*
Buiten lopen is wellicht beter. Maar binnen lopen heeft ook zin.

TOSCA Minimaal.

WILL Minimaal. Weet jij veel. Of het wel of geen zin heeft.

TOSCA Hij heeft het uitgelegd.

WILL Wat dan?

TOSCA Haar therapeut. Hij heeft je verteld dat dat getrippel in huis, een minimale invloed heeft op je spieren.

WILL Het is geen getrippel. Ik trippel niet, ik loop.

TOSCA Lopen in huis noem je getrippel, of niet? Getrippel doe je thuis. En lopen doe je buiten in de frisse lucht. *stilte* Ga nog maar eventjes lopen, Will. En dan gaan we.

WILL Hoe vang je een rups?

TOSCA Met een glaasje bier, zei je net.

WILL Nee, dat was fout. Dat was met slakken. Je graaft een glaasje bier tot aan de rand in de grond, en dan komen ze zich bezatten tot ze verzuipen. Maar hoe vang je een rups nou ook weer.

TOSCA Toe. Doe je loopje. Een paar keer heen en weer. Dan gaan we naar huis.

Will staat langzaam op, ze loopt wankel een paar passen. Het dondert.

WILL Het dondert weer.

Will wankelt verder.

WILL   Eventjes op gang komen. En dan tempo maken.

TOSCA   Zo loopt ze dus. Heel slecht. Het liefst ligt ze op de bank te slapen. Als het aan haar lag, zou ze de hele dag in bed blijven liggen.

Will wankelt terug.

WILL   Ik lees veel.

TOSCA   Vaak. Je leest vaak, niet veel.

WILL   Dat is toch hetzelfde.

TOSCA   Nee. Want je leest niet veel, wel vaak. Ze zit vaak te lezen, maar het duurt zo een half uur, wat zeg ik, een uur voordat je d'r een keer een blad ziet omslaan. En zelfs dat gaat traag.

WILL   Wat maakt het uit.

TOSCA   Je moet niet zeggen dat je veel leest. Want je leest niet veel, je leest alleen maar vaak.

WILL   David Niven.

TOSCA   Ach, Will.

WILL   Dat is een acteur. Kanonnen van Navarone, woeste hoogten.

TOSCA   In de jaren veertig, vijftig. Hij is al jaren dood.

WILL   Daar heb ik laatst nog een heel artikel over gelezen.

TOSCA   Dat duurde dagen.

WILL   Het stond in de krant. Het schijnt dat hij niet alleen een hele lange, maar ook een erg brede penis had. Hij had zelfs, naakt in het zwembad, zo'n enorme tonk dat zijn dochttertjes, van een jaar of twee, eraan mochten hangen en rondzwaaien, en dan riep hij, grijnzend... wat riep ie? Tosca, wat riep ie ook al weer?

TOSCA   Er is niemand die dat ook maar iets interesseert.

WILL   Ik mag daar graag over lezen.

TOSCA   En dat zetten ze tegenwoordig gewoon in de krant.

WILL   Een mens maakt wat mee, als je de krant moet geloven. Broer heeft ook ooit in de krant gestaan.

TOSCA   Ze zijn nooit te jong om te weten wat een goed formaat is.

WILL Hm?

TOSCA Dat riep David Niven. In het zwembad, over zijn dochters. Maar dan in het Engels. Die zin stond in het Engels in de krant. Als er een Engelse zin in de krant staat, dan help ik haar, anders duurt het uren. Eén kolom. Duurt zo een uur. Zeker als er iets in het Engels in staat. Dat het beter was om ze, op een early age, dat betekent vroege leeftijd, aan een goed formaat te laten wennen. Nou vraag ik je!

WILL Early Grey. Is ook een Engels woord...

TOSCA Earl Grey! Niet early grey!

WILL Ja, dat zeg jij.

TOSCA Barbetjoe. Hahaha! Dat heeft ze jaren gezegd, barbetjoe. Terwijl iedereen weet dat het barbecue is. Hahaha! Barbetjoe. Tjonge jonge jonge.

WILL Als je barbecue zegt, kan het net zo goed Frans zijn. Barbecue. Volgens mij is dat Frans.

TOSCA Ach, wat weet jij...

WILL Zij doet soms of ze gestudeerd heeft. Heeft ze niet hoor. Zij weet net zo min hoe je een rups vangt als ik.

Tosca kijkt Will vernietigend aan, Will hervat haar loopje.

WILL Een dezer dagen. Een dezer dagen opent deze hobbelige grond zijn muil. Even op gang komen. En dan tempo maken.

TOSCA Het jongste kind is het slechtst opgevoed. Iedereen verwende haar, omdat ze zo klein was en ze was de jongste. Ze redt zich niet goed alleen. Er moet levenslang voor haar gezorgd worden.

WILL Wat ligt hier nou?

TOSCA Dieu Donné. Dat is voor niemand vol te houden. En we hadden al een Tonnie.

WILL Wat ligt hier?

TOSCA Early grey. Vroeg grijs. Zoveel weet ik toch, tjonge jonge. Doe mij maar een kopje vroeg grijs. Nou, nou, nou.

WILL Wat ligt hier nou Tosca?

TOSCA Hoe kan ik dat nou weten. Ik heb toch geen ogen in mijn achterhoofd.

WILL Het lijkt wel kipfilet.

TOSCA   Dat zal het wel zijn dan.

Will tikt tegen het stukje vlees met haar stok.

WILL   Wie laat er nou een stukje kipfilet slingeren?

TOSCA   Blijf er nou maar van af hè?

WILL   Alsof het niks kost.

TOSCA   Straks heb je weer voedselvergiftiging. Of salmonella.

WILL   Ik doe toch niks.

TOSCA   Jawel. Je zit eraan met je stok. Ik hoor het. Ze redt zich niet goed alleen.

WILL   Salmonella aan mijn stok.

TOSCA   Er moet levenslang voor haar gezorgd worden.

WILL   Ik was niet altijd de jongste.

TOSCA   Iedereen verwende haar. Ik ben de oudste. Zelfs God heeft een hekel aan het oudste kind.

Will schuifelt weer dichterbij.

WILL   Dat denkt zij steeds.

TOSCA   Dat staat in de bijbel.

WILL   Ze heeft ineens een bijbel besteld. Er kwam een nieuwe vertaling en die ging ze bestellen. En we hadden er al een, ergens. Dat weet ik zeker.

TOSCA   Daarvan bleef het papier aan mijn vingers plakken. Deze heeft heel ander papier.

WILL   Heel duur.

TOSCA   Kijk naar Kaïn en Abel.

WILL   Maar ze maken veel beter papier, tegenwoordig. Dat is waar, en alles is duur.

TOSCA   Kaïn is de oudste, Abel de jongste. En ze brengen allebei een offer, aan God. Abels offer wordt aangenomen, dat van Kaïn niet. Zomaar.

WILL   En dus slaat Kaïn Abel de hersens in. Heb ik altijd nogal overdreven gevonden.

TOSCA Ezau en Jacob zijn ook twee broers. Jacob is de oudste, Ezau de jongste. Ezau heb ik lief gehad, Jacob heb ik gehaat, zegt God. Zonder aanwijsbare reden. Het zal je gezegd worden.

WILL Jij houdt toch ook niet van iedereen.

TOSCA Maar dit is God, Will. Die van iedereen zou houden.

WILL Dat doet ie ook wel.

TOSCA Nee, dat doet ie niet. Weet je wat ie voor zijn tiende plaag bedacht heeft?

WILL Ik heb het niet bijgehouden, Tosca.

TOSCA Hij vermoordt in heel Egypte de eerstgeborene. Zelfs van de dieren. Het oudste kalfje, het oudste veulen. Tot het eerstgelegde ei in het nest aan toe.

WILL Ik heb een droge mond. Heb je niet een zuurtje?

Tosca zoekt in haar tas en haalt er de bijbel uit, er zitten briefjes tussen de pagina's.

WILL Heb je dat hele boek in je tas?

Tosca zoekt tussen de briefjes.

TOSCA Ik zoek Samuel. En Isaï....

WILL Geen wonder dat je bekaf bent.

Tosca vindt niet wat ze zoekt.

TOSCA Samuel zoekt een nieuwe koning uit alle zonen van Isaï. Wie denk je dat het geworden is.

WILL Je lijkt wel gek om dat boek zo rond te slepen. Is hartstikke zwaar, dat nieuwe papier.

TOSCA Het was in ieder geval de jongste. Hé verdorie. Waar stond het? Vroeger schreef ik zo netjes. Ik had het mooiste handschrift van jullie allemaal. Nu kan ik het zelf niet eens meer lezen. Moet je kijken. Het lijkt wel het gekrabbel van een kind van drie.

Will bekijkt een van de briefjes.

TOSCA Toen ik het schreef kon ik het nog lezen.

WILL Het is een beetje bibberig. Maar geen kind van drie. Want je schrijft wel letters. Eens kijken. *ze leest* Zoon. Staat er, zoveel zie ik. Nou, neem het verhaal van de verloren zoon.

TOSCA Daar heb ik geen briefje bij gedaan.

WILL Nee, want daar is de jongste de kwaai. Die laat zijn vader in de steek, en maakt er een potje van.

TOSCA En dan krijgt ie spijt, en dan komt ie terug. En in plaats van dat ie op zijn kop krijgt, knuffelen ze hem bijna dood. En dan slachten ze een geitje voor 'm.

WILL Dat gaat over vergeving.

TOSCA En wie krijgt weer niks? De oudste. Terwijl die zich altijd keurig heeft gedragen. Als er iemand een geitje had verdiend was het de oudste zoon.

WILL Wat moet jij nou met een geitje, Tosca.

TOSCA Daar gaat het niet om.

WILL Ik heb toch ook nooit een geitje gehad? Je moet je niet alles zo persoonlijk aantrekken.

TOSCA Dat doe ik wel. Wat heeft het voor zin, als ik me niets persoonlijk aantrek. Dan kan ik net zo goed de hele dag in mijn nest blijven liggen. Zoals jij.

WILL Lig ik in mijn nest?

TOSCA Dat zou je wel willen.

WILL Soms heb ik daar zin in.

TOSCA Nou, dat heeft geen zin.

WILL Nou...

TOSCA Niks heeft zin. En jij al helemaal niet.

Tosca trekt Will de bijbel uit handen en stopt hem terug in haar tas.

WILL Ik was goed in kruiswoordpuzzels.

TOSCA Kruiswoordpuzzels. Stel dat die, op de een of andere manier, hebben bijgedragen aan het reilen en zeilen van de hele kosmos. Het lijkt me zeer onwaarschijnlijk, maar stel. Waar sta je dan nu? Nu je zelfs de meest simpele doorloper niet meer tot een goed einde weet te brengen.

WILL Je maakt het allemaal zo ingewikkeld. Terwijl de dingen zo simpel kunnen zijn. Plonia was simpel. Die deed toch niet moeilijk? En daar heeft ze een hoop vreugde mee gebracht.

TOSCA Met haar hartige soesjes.

WILL Een hoop geluk en vreugde.

TOSCA En broer? Wat heeft die teweeggebracht?

WILL Een heleboel, dunkt mij.

TOSCA Niks dan ellende. Nooit heeft iemand in zo'n kort leven zoveel ellende teweeggebracht.

WILL Daar kon hij niks aan doen.

TOSCA Maar ik wel.

WILL Dat heb je mij niet horen zeggen.

TOSCA Dat weet ik. Ik weet precies wat de bedoeling was. God haat het oudste kind en hij houdt van de jongste. Daarom heeft ie broer zo vroeg bij zich gehaald. En daarom moest ik op hem passen, terwijl hij wist van mijn losse velletje, en dat pluusje en van die vlieg en van dat jurkje van crêpe suzette. En dat ik droomde van dansles.

WILL Ik was goed in kruiswoordpuzzels.

TOSCA Geen mus valt van het dak zonder dat God het wil.

WILL Nu is het net of ik iedere puzzel al ken. Dan denk ik, die heb ik toch al gehad, deze puzzel. Ik ken deze omschrijving. Die heb ik al honderd keer gezien. En dan ben ik tóch het antwoord vergeten. Terwijl ik de vraag uit mijn hoofd ken. Heel vervelend is dat. Werelddeel. Vier letters.

TOSCA Azië.

WILL Ja. Tegenwoordig ligt de wereld maar aan ieders voeten.

TOSCA Niet aan die van ons.

WILL En gelukkig maar. Ik zou er toch maar over struikelen.

TOSCA Hahaha.

WILL Hahaha! Zie je het voor je?

TOSCA Tuurlijk zie ik het voor me. Daar hoeft ik nou echt niet zo veel moeite voor te doen. Waarom denk je dat ik zo moet lachen.

WILL Ik ben geestig hè?

TOSCA Ja.

WILL Ja. Als ik maar wil. *stilte* Die bijbel was in eerste instantie verkeerd bezorgd.

TOSCA Bij de buurvrouw.

WILL Daar, rechts. Het vierde raam, op de tweede verdieping.

TOSCA Met dat spiekertje. Onze postbode...

WILL Onze postbode maakt er echt een potje van.

TOSCA Een sukkel is het.

WILL Een sukkel. Leuk puzzelwoord, sukkel.

Stilte. Tosca kijkt om zich heen.

TOSCA Waar is dat spiekertje?

Will kijkt ook.

WILL Krijg nou wat.

TOSCA Kijken we nou verkeerd?

WILL Waar is het?

TOSCA Daar zat een spiekertje. Of hoe heet dat ook alweer? Het heet anders.

WILL Zo'n spiegeltje op een stokje. Zodat je vanuit je stoel kan zien, wie er bij je voor de deur staat.

TOSCA Als er iemand aanbelt. Dan hoef je niet op te staan als het kinderen zijn.

WILL Of jehova's getuigen

TOSCA Of nazi's.

WILL Ik heb altijd al gedacht: dat moeten we ook eens hebben, zo'n spiekertje.

TOSCA En nou is het weg.

WILL Ineens.

TOSCA Hoe kan dat nou? Het heeft er altijd gezeten. Zou ze het hebben weggehaald?

WILL Misschien is het gevallen?

TOSCA Of zou ze het weggehaald hebben?

WILL   Waarom heeft ze dat niet even gezegd? Dan hadden we het over kunnen nemen. Voor een vriendelijke prijs.

TOSCA   Of het is eraf gevallen. Dan ligt het in de struiken. Ga eens kijken.

WILL   Tosca...

TOSCA   Ga eens kijken. Even kijken kan toch geen kwaad.

WILL   Waarom moet ik dat doen?

TOSCA   Omdat dat goed voor je is. Je hebt toch een hekel aan nutteloos getrippel?

WILL   Ja.

TOSCA   Nou, dit is niet nutteloos. Nu heb je een doel. Je hebt altijd een verspiedertje willen hebben.

WILL   Een verspiedertje! Kijk, nou zeg je het goed. Een verspiedertje, dat was het. Een typisch puzzelwoord, verspiedertje.

TOSCA   Spionnetje.

WILL   Heb ik altijd willen hebben.

TOSCA   En nou ligt er één tussen de struiken.

WILL   Misschien.

TOSCA   Ja, misschien. Maar dat weet je pas als je even gaat kijken.

WILL   En als het er is?

TOSCA   Dan raap je het op.

WILL   Maar dan moet ik bukken.

TOSCA   Ja, bukken en pakken.

WILL   Tosca. Je weet dat ik dat niet kan.

TOSCA   Ja, dan houdt het natuurlijk op.

Tosca kijkt triomfantelijk.

WILL   Die vrouw heeft kinderen. Die van dat verspiedertje.

TOSCA   Die reizen de hele wereld af.

WILL Stuk voor stuk, en aan één stuk door. Wat was het nou laatst...

TOSCA Afrika. Amerika.

WILL Zo'n kaart met een berg erop.

TOSCA Oostenrijk.

WILL Nee, andere kleuren.

TOSCA O, die. Zo'n felgekleurde berg.

WILL Van die kleuren die ik nooit in het echt gezien heb. Alleen op foto's. Een soort geel, een soort oranje, een vreemd soort rood. En alles daar tussenin.

TOSCA En dat op een berg.

Tosca haalt de kaart uit haar tas.

WILL En bruin. Basterdsuikerbruin. Net het haar van broertje.

TOSCA Hoe zou jij dat nou weten.

WILL Omdat je me dat meer dan eens hebt verteld.

Will ziet dat Tosca de kaart uit haar tas gehaald heeft.

WILL Heb je die kaart nou nóg?

TOSCA Dat zie je toch?

WILL Geen wonder dat je kapot bent! Wat jij niet allemaal mee sleept, in die tas!

TOSCA Hij was verkeerd bezorgd. Dat gebeurt wel vaker.

WILL Onze postbode maakt er echt een potje van. Je zou hem bij haar in de bus doen.

TOSCA Zij krijgt voortdurend kaarten. Wij nooit.

WILL Maar hij is niet voor ons. Zij heeft die bijbel toch ook niet zelf gehouden? Al had ik liever gezien dat ze het wel had gedaan.

Tosca leest de kaart voor:

TOSCA "Het is hier fantastisch. Groetjes, Laetitia."

WILL Laetitia, zo heet haar dochter.

TOSCA Die heeft de wereld aan haar voeten.

WILL Ik zou er maar over struikelen. Hahaha!

TOSCA Je moet niet twee keer hetzelfde grapje maken. Daar worden ze echt niet grappiger van.

WILL De wereld is zo groot. Er zijn te weinig grappen.

TOSCA Maar het helpt echt niet als je ze dan maar herhaalt.

WILL De wereld is groot hoor, als je de krant moet geloven. Neem Canada. Daar wonen de mensen heel ver uit elkaar.

TOSCA Het schijnt zo zijn voordelen te hebben.

WILL En in China juist weer niet. Daar wonen ze op een kluitje. Terwijl het ook heel groot is. En een koelkast is daar gewoon een gat in de grond.

TOSCA In Canada, niet in China.

WILL Ja. Want in China hebben ze geen koelkast.

TOSCA Wel waar. Daar komen ze juist vandaan.

WILL Echt waar?

TOSCA Of uit Indonesië, daar wil ik vanaf zijn. Ik heb eens een Indonesisch vrouwtje gekend. Die kwam hier na de repatriëring.

WILL Ze woonde daarboven. Vierde verdieping. Derde raam van links

TOSCA Een jonge vrouw. Eerst kwam ze nog wel eens buiten.

WILL Ze heeft zichzelf in brand gestoken.

TOSCA Dat weet je niet.

WILL Dat weet iedereen.

TOSCA Het had gesneeuwd en daar is ze enorm van geschrokken. Toen heeft ze veertig kacheltjes aangezet.

WILL Niemand heeft veertig kacheltjes.

TOSCA Zij wel.

WILL Welnee. Ze had een potje gekookt en ze had het gas aangelaten. En daar stak ze een sigaretje bij op. Expres.

TOSCA Dat weet je niet.

WILL Ze had een hartstochtelijke verhouding, met een acteur. David Niven, geloof ik.

TOSCA Ach Will.

WILL Dat kan toch?

TOSCA O Will, hou toch op.

WILL En die liet haar in de steek, en dat trok ze niet. Weken heeft ze zich opgesloten. De zure melk stapelde zich op, hier voor de deur.

TOSCA Ze had maar een briefje hoeven schrijven. Beste melkboer, voor mij even geen melk alstublieft. Maar nee. Zelfs dat was haar te veel.

WILL Melk doet heel rare dingen. Als je het maar lang genoeg laat staan. De meest wonderlijke kleuren en vormen. Er waren kleuren bij die ik nog nooit had gezien. Tegenwoordig is dat gewoon, heb je heel andere kleuren dan vroeger. Ik zie soms kleuren waarvan ik denk, die had je vroeger niet, die kleur. En tegelijkertijd zijn er kleuren die je vroeger wel had, en die ik in geen jaren meer heb gezien. Die mis ik soms, die kleuren.

TOSCA David Niven. Mocht ze willen.

WILL Waarom schiet die naam me dan te binnen?

TOSCA Drie keer raden waarom.

WILL Ze had het hele gebouw in de hens kunnen zetten. Met ons er in.

TOSCA Met ons er in. Een heel klein bruin vrouwtje was het. Kleine voetjes, kleine handjes. Kleine oogjes. Heel geniepig. Want zo zijn ze.

WILL Zo zijn ze hoor.

TOSCA En dat taaltje. *doet een Indonesisch accent na* Dag mevrrrrrouw.

WILL Net een toverspreuk.

TOSCA Ze keek je altijd heel geniepig aan. Van onderen.

WILL Altijd onderlangs. Maar dat kwam natuurlijk ook doordat ze zo klein was.

TOSCA *doet Indonesisch accent* Dag mevrrrrrouw. Ik zou zo grrraag eens met u prrrraten..

WILL Ik krijg het er nog koud van.

TOSCA Doe je vestje dan aan.

WILL Stel...

TOSCA Stel, stel.

WILL Er belt iemand bij je aan. En het is zo'n geniepig vrouwtje. Dan zou ik er ik dus voor kiezen om niet open te doen. Maar dan moet je wel weten dat zij het is, die voor de deur staat.

TOSCA En dat weet je niet van tevoren.

WILL Tenzij je helderziend bent.

TOSCA En dat zijn we niet.

stilte

WILL Heb je nog zo'n snoepje?

TOSCA Wat voor snoepje?

WILL Zo'n zuurtje. Heb je nog een zuurtje in je tas.

TOSCA Nee.

WILL Van alles sleept ze mee. Dikke boeken. De post van een ander. Alles, behalve de dingen die er werkelijk toe doen.

TOSCA Dat doet er nogal toe, een zuurtje.

WILL Daar had je me een groot plezier mee gedaan.

TOSCA Neem dan zelf een tas mee, als het je zo hoog zit.

WILL Dat kan ik niet meer, dat weet je best. Ik heb geen moeite met die stok, maar ik kan er geen tas bij hebben.

TOSCA Alsof het voor mij zo prettig is, altijd die tas.

WILL Voor jou is het een kleine moeite.

TOSCA Ik heb kanker.

WILL Heel trage kanker. Die belemmert je echt niet in het dragen van je tas.

TOSCA Mijn hele leven heb ik je rotzooi achter je aangedragen.

WILL Eén zuurtje. Geen hele zak. Gewoon een enkel zuurtje. Desnoods doe je er een paar los in je tas. Wat weegt nou een zuurtje, of twee. Vergeleken bij die bijbel. Geef nou maar toe dat je het gewoon vergeten bent.

stilte

TOSCA Ga nog maar even lopen Will.

WILL Dat heb ik al gedaan.

TOSCA Niet waar. Dat denk jij.

WILL Ik heb gelopen! Tot aan de kipfilet.

TOSCA O Bah, wat bazel je weer.

WILL Ik heb toch gelopen?

TOSCA Levenslang. Er moet levenslang voor haar gezorgd worden.

WILL Het weegt toch niks, zo'n zuurtje.

TOSCA Hou op.

WILL Het zijn hele lichte zuurtjes.

TOSCA Ik waarschuw jou.

stilte

WILL Ik heb altijd al een spiekertje gehad willen hebben.

TOSCA Gehad willen hebben?

WILL Ja.

TOSCA Dat je het hebt gehad.

WILL Hoe bedoel je?

TOSCA Want dan heb je het dus niet meer.

WILL Wat bedoel je nou.

TOSCA *zucht* Als je zegt, ik heb het gehad willen hebben, dan zeg je dat je wilt dat je het hebt gehad. Niet dat je het nu hebt, of wilt hebben. In godsnaam! Will!

WILL Soms denk ik aan dingen die ik nooit gehad heb. En het rare is, dat ik dan toch bang ben om ze kwijt te raken. Dat vind ik vreemd. Dat is toch vreemd? Je kunt niet iets kwijt raken wat je nooit gehad hebt. Om daar dan toch zo bang voor zijn. Dat is onrechtvaardig. Want zo heb je niets, niet eens de herinnering. Alleen die angst om te verliezen wat je niet eens hebt gehad.

TOSCA Je vertelt het niet goed.

WILL Ik weet ook niet goed wat ik bedoel, geloof ik.

TOSCA Ze heeft het over hoop. Of het gebrek daaraan.

WILL O ja?

TOSCA Vroeger hoopte je dat het allemaal nog ging komen. Dat je vloeiend Frans en Engels zou spreken, ooit. Of misschien wel Spaans. En dat je je thuis zou voelen in al die landen. Waar je met het grootste gemak en totaal vanzelfsprekend wás, en rondliep, en om je heen keek en ademde, ademde, zonder geluid. Dat je in een geweldige jurk en een mooie huid zou dansen door de lange marmeren gangen van Schönbrunn, echte stenen in je haar, geen strass, of glas. En alles vanzelf. Zonder een stap te missen en moe te worden. Met rozen aan je voeten. Stralend, magisch middelpunt. En dat er iemand is die zegt: als jij springt, spring ik ook, want dan heeft mijn leven geen zin meer.

WILL Iemand als David Niven.

TOSCA Iemand als Karl Heinz Böhm.

WILL Ken ik die?

TOSCA Franz Joseph. Van Sissi.

WILL O. Nee, dat heb ik nooit gehad.

TOSCA Dat die waarschijnlijk kleiner is geschapen maakt hem nog niet minder geschikt.

WILL Voor wat?

TOSCA Voor die angst en die hoop, en alles wat je nooit gehad hebt.

WILL Ik bedoel dat Frans en dat Engels en dat Spaans. Die behoefte aan kennis van vreemde talen. Heb ik nooit gehad. Ik heb al moeite genoeg met mijn eigen taal.

TOSCA Ze maakte altijd kruiswoordpuzzels.

WILL Nu is het net of ik iedere puzzel al ken. Dan denk ik, die heb ik toch al gehad, deze puzzel. Ik ken deze omschrijving. Die heb ik al honderd keer gezien. En dan ben ik tóch het antwoord vergeten. Terwijl ik de vraag uit mijn hoofd ken, heel vervelend is dat. Vroeger schoten me zonder de geringste moeite de allergekste woorden te binnen. Een verspiekertje. Dat heb ik altijd gewild.

TOSCA Ga dan kijken of het er ligt.

WILL Het ligt er vast.

TOSCA Des te beter. Heb je niet voor niks gekeken.

WILL Dan moet ik bukken.

TOSCA Ja, dan moet je bukken.

WILL Dat kan ik niet meer. Ik heb een droge mond.

TOSCA Als jij nou even gaat kijken, dan heb je meteen je loopje gehad. En als het er ligt, dan roep je en dan kom ik bukken. En dan raap ik het wel voor je op.

WILL En dan? Wat doen we dan?

TOSCA Dan nemen we het mee naar boven en dan moet het aan het raam.

WILL Dat moet met schroeven waarschijnlijk en die hebben we niet in huis.

TOSCA Die kun je kopen, alle Jezus Will, ik kan heus nog wel een paar schroeven kopen als het moet.

WILL Maar wie doet dat dan, dat schroeven. Daar heb je kracht voor nodig, in je polsgewricht.

TOSCA We kunnen het je therapeut vragen.

WILL En als ie vraagt hoe we aan dat verspiekertje komen...

TOSCA Verspiedertje.

WILL Wat zeggen we dan?

TOSCA Dat het hier tussen de struiken lag.

WILL Dan zegt ie dat we het terug moeten geven, want zo is ie. Het is een doodeerlijke man.

TOSCA We hebben het toch gevonden!

WILL Dat kun jij wel zeggen, maar we wéten toch van wie het is. En om het dan door je therapeut aan je eigen raam te laten schroeven, dat is niet minder dan diefstal.

TOSCA Zij hoeft het niet meer!

WILL Dat weet je niet!

TOSCA Anders had ze er al lang iemand naar laten zoeken.

WILL Wie dan!

TOSCA Een van haar kinderen, Laetitia!

WILL Die zijn toch altijd op reis! Laetitia is in... geef die kaart eens...

Tosca kijkt weer naar de kaart.

TOSCA In Thailand. Wat een schitterend handschrift. Jong, krachtig, rechte lijnen, pittige punten. Dat had ik ook.

WILL Thailand?

TOSCA Dat staat hier.

WILL Kijken?

TOSCA Daar staat het toch, Thailand.

WILL Waar.

TOSCA Op de postzegel.

Will bekijkt de postzegel.

WILL Wat een knappe man.

TOSCA Dat zal de koning wel zijn. King. Dat betekent koning. Dat is ook wel logisch.

Tosca kijkt ook naar de postzegel.

TOSCA Bhumibol. Hij heet Bhumibol.

WILL Hoe?

TOSCA Bhumibol!

WILL Hahahahaha! Je meent het!

TOSCA Dat staat er toch!

WILL Bhumibol!

TOSCA Tja.

WILL Bamibal! Koning Bamibal!

Tosca verbergt haar gezicht achter haar handen. Het is niet duidelijk of ze lacht, of bijna huilt.

TOSCA O God. Hoe verzin je het?

WILL Ik ben geestig.

TOSCA Soms.

WILL Best vaak.

TOSCA Niet zo vaak als vroeger.

WILL Dat is niet erg. Als ik het nog maar ben.

Tosca kijkt naar de postzegel.

TOSCA Vind je dat echt een knappe man?

WILL Jij niet?

TOSCA Hij heeft geniepige oogjes.

WILL Ja, maar dat hebben ze allemaal, geniepige oogjes. Geniepige koning Bamibal.

Will begint opnieuw te lachen. Tosca niet.

TOSCA Nu overdrijf je een beetje.

WILL Ja?

TOSCA Ja, dat is jammer.

WILL O.

TOSCA Kijk even naar dat spiekertje. Toe. Dan heb je het maar gehad.

WILL Ach.

TOSCA Doe het, alsjeblieft.

WILL Wat een gezeur. Het regent steeds harder.

TOSCA Het regent een beetje. Ja, het druppelt een beetje. Maar er zijn geen wolkjes.

Will is weer aarzelend opgestaan.

WILL O. Eén dezer dagen. Eén dezer dagen opent deze hobbelige grond... Even op gang komen.

Will zet een paar passen.

TOSCA Zo loopt ze dus. Heel slecht. Het liefst zou ze de hele dag in bed blijven liggen.

WILL En dan tempo maken.

TOSCA Alsof ik niet moe word. Koken, wassen. En we hebben een spinnenweb. Ik had het meteen weg moeten halen. Toen ik het zag: meteen weg moeten halen. Nu weet ik niet meer waar het is. Stel dat er iemand aan de deur komt. Dat Indonesische vrouwtje. Die ziet zoiets meteen, die is helderziend. Het is om je de ogen uit je kop te schamen. Niet binnenlaten hoor.

WILL Wat?

TOSCA Dat geniepige vrouwtje.

WILL Waar?

TOSCA Voor de deur.

WILL Ik zie niks.

TOSCA Kijk dan in het verspiedertje! Je staat nu toch.

Will ziet iets op de grond liggen.

WILL Wat is dit nou?

TOSCA Zie je het?

WILL Wat is dit?

TOSCA Of je het ziet, Will. Ik moet alles twee keer zeggen. Of drie. Of vier.

WILL Het lijkt wel een stukje kipfilet. Wie laat er nou een stukje kipfilet slingeren?

TOSCA Straks heb je weer voedselvergiftiging.

WILL Salmonella aan mijn stok.

TOSCA Niet aan zitten.

WILL Het beweegt.

TOSCA Dan al helemaal niet aanzitten. Ik moet alles twee keer zeggen. Of drie of vier.

WILL Tosca.

TOSCA Er moet levenslang voor haar gezorgd worden.

WILL O Tosca.

TOSCA Wat?

WILL Het beweegt. Het is een vogeltje.

TOSCA Echt waar?

WILL Een klein kaal vogeltje. Met dikke paarse oogjes.

TOSCA Echt?

WILL Wat moeten we nu doen?

TOSCA Weet je zeker dat het een vogeltje is?

WILL Ja. Het beweegt.

TOSCA Beweegt het?

WILL En het maakt geluid.

TOSCA Weet je dat zeker?

WILL Het is in ieder geval geen katje. Daar is het te kaal voor. Nee, het is echt een vogeltje.

TOSCA Dan mag je het oprapen.

WILL De grond trekt aan zijn koppie. Maar hij verzet zich.

TOSCA Je mag het oprapen.

WILL Dat kan ik niet. *tegen vogeltje* Kom maar overeind. Kom maar. Je kan het. Hij kan het niet.

TOSCA Raap op Will.

WILL Ik kan het niet! Ik kan er niet bij!

TOSCA Je kan het toch niet zomaar laten liggen!

WILL Doe jij het dan! Kom dan. Kom dan helpen.

Tosca trekt een pluusje van haar vest, slaat een vlieg weg, krabt aan haar neus en bekijkt haar linkerpink.

TOSCA Ik zag zo'n schattig jurkje, bij Jacobs Koppers in de etalage.

WILL Help dan even!

TOSCA Kan nog verdomd zeer doen, zo'n velletje.

WILL Straks is het te laat en dan heb je de poppen weer aan het dansen.

TOSCA Er valt geen mus van het dak zonder dat God het wil.

Will kijkt zoekend naar de dakgoot.

WILL Hadden we een nestje dan?

TOSCA Ik denk het.

WILL Waar dan?

Will speurt de dakgoot af. Het dondert.

WILL Het dondert.

TOSCA Ja, het dondert weer. Maar er zijn geen wolkjes.

WILL Het is echt weer voor een... Hoe heet zo'n ding. Hoe heet zo'n ding Tosca.

TOSCA O, alsjeblieft.

WILL Ik weet wat ik bedoel. Zo'n ding. Je hebt er ook een beetje zon voor nodig. Een waterig zonnetje. Hoe heet zo'n ding.

TOSCA Hou op.

WILL Dat je zegt, kijk wat een schitterende ... Hum hum. Wat een schitterende hum hum hum. Ik bedoel niet regenboog.

TOSCA Hou op.

WILL Ik bedoel iets anders. Kijk, wat een schitterende...

TOSCA Hou daarmee op!!!

Stilte. Will schuifelt weer terug naar de bank.

WILL Ik ben van plan om, als het minder koud is, en een keertje minder bewolkt, om dan een keer 's nachts naar buiten te gaan.

TOSCA Waarom?

WILL Om naar de sterren te kijken.

TOSCA Waarom?

WILL Dat heb ik al een eeuwigheid niet gedaan.

TOSCA Er valt niks aan te zien.

WILL Dat zien we dan wel weer.

TOSCA Het zijn er voornamelijk erg veel.

WILL Heel veel. Ontelbaar. En God zag dat het goed was.

TOSCA Ik kan me best voorstellen dat God er aardigheid in had een sterrenstelsel in elkaar te kleien. Maar waarom zo veel? Waarom zo onoverzichtelijk?

WILL Ik denk dat God, als ie bestaat, wel overzicht heeft.

TOSCA Maar wat heeft 'ie eraan?

WILL Dat weet je niet.

TOSCA Niks. Niemand heeft er wat aan. Aan al die sterren. Ook God niet. Ik kan maar één reden bedenken waarom hij al die sterrentroep heeft gemaakt: en dat is ter meerdere eer en glorie van zichzelf. Zoals toen jij slingers ophing voor je eigen verjaardag.

WILL Ik dacht dat je het leuk zou vinden.

TOSCA Je eigen verjaardag!

WILL Je verjaardag vier je niet voor jezelf. Dat doe je ook voor een ander.

TOSCA Voor mij hoeft je 'm niet te vieren hoor, jouw verjaardag.

WILL Als ik het niet doe, doet niemand het. Een aardigheidje was leuk geweest, Tosca.

TOSCA Bonbons zijn slecht voor je suikerspiegel. Een boek, daar kom je niet meer doorheen. Alcohol gaat niet met je bloedverdunners. Eau de cologne ruik je niet meer. We komen om in de koektrommels, puzzelen is tegenwoordig één groot drama, handwerken heb je nooit gedaan en een nieuwe bloes, een nieuwe bloes is nauwelijks de moeite en bovendien zit iets nieuws bij jou meteen onder de vlekken. Wat kan ik jou in godsnaam nog geven Will?

WILL Een bloemetje! Een simpel bloemetje!

TOSCA Is binnen een dag verwelkt omdat de kachel zo hoog moet.

WILL Dat moet voor jou!

TOSCA Voor mij? O Will. Alsjeblieft.

WILL Een bloembol dan. Een amaryllis, die hoef je maar op tafel te leggen en die komt uit. Daar hoef je niets aan te doen, dat gebeurt vanzelf.

TOSCA Wat heb je eraan?

WILL Ik word daar blij van.

TOSCA Waarom?

WILL Dat weet ik niet. Misschien omdat God erin zit. Ja, dat denk ik. Als God érgens in zit, dan is het in een amaryllisbol. Geef die bijbel nog eens.

TOSCA Nee.

WILL Waarom niet.

TOSCA Jij vond het zonde van het geld. Dan hoef je er nu ook niet in te kijken.

WILL Ik zei we hadden er al één.

TOSCA Dan kijk je daar maar in.

WILL Ik weet niet waar die is.

TOSCA Tja...

WILL Het was op de zesde dag. Geloof ik. Dat ie ze maakte.

TOSCA Amaryllisbollen.

WILL Nee, de sterren.

TOSCA Op de zesde dag maakte hij de natuur.

WILL En God zag dat het goed was.

TOSCA Pfff.

WILL Nou, gelijk heeft ie. Als ik de natuur had gemaakt, dan had ik dat ook meer dan goed van mezelf gevonden.

TOSCA   Waarom? De natuur is verschrikkelijk. Het is één groot lijden. Uiteindelijk gaat alles dood. Of je crepeert aan de één of andere ziekte, of je komt terecht in de bek van een ander. Eten of gegeten worden. Ik zie niet in wat daar goed aan is.

WILL   Dat komt allemaal door de zondeval.

TOSCA   Ach Will, laat me niet lachen! Geloof je nou echt dat een, hoe noem je zo'n beest, een leeuw...

WILL   Een leeuw...

TOSCA   Geloof je nou echt dat die voor de zondeval van andijvie of bruine bonen leefde?

WILL   Misschien was er voor de zondeval geen leeuw.

TOSCA   Die was er. Net als de slang. En de horzel. En de parasiet. Je hebt zelfs parasieten die van parasieten leven, die van parasieten leven, waar dan ook weer een parasiet in zit, die ook weer een parasiet heeft, en die weer en die weer, en zo verder.

WILL   Zoals dat plaatje op de cacaobus, met die zuster. Die zuster draagt een cacaobus, waarop weer een zuster met een cacaobus staat, waarop weer een zuster met een cacaobus, en daar op weer, en daarop weer. Ik kan daar uren naar kijken.

TOSCA   De hele schepping is één groot broddelwerk.

WILL   Neem iemand als David Niven.

TOSCA   David Niven.

WILL   Die heeft bij het uitdelen vooraan gestaan.

TOSCA   Waarom heeft God David Niven zo'n grote tonk gegeven? Hij heeft er toch niks dan ellende van gehad!

WILL   Zijn kinderen konden er toch leuk aan hangen, in het zwembad.

TOSCA   De mooiste vrouwen gooien zich aan zijn voeten, en wat doet God?

WILL   *zucht* Wat doet God?

TOSCA   God slaat de man met seksuele frustratie. Zodat die enorme tonk een kruis voor hem wordt. Zijn leven lang heeft ie bij de psychiater gelopen. En toen ie eindelijk een beetje licht zag, aan het eind van de tunnel, nam God hem de enige vrouw af waar ie ooit echt van gehouden heeft.

WILL   Staat dat in de bijbel?

TOSCA   In de krant! Je hebt het zelf gelezen!

WILL O ja. Ja, was ook zo. Primula Rollo. Ze is gevallen, net als onze zus Marie.

TOSCA Marie viel op haar rug. Primula Rollo op haar hoofd.

WILL Hij noemde haar Primmi. Ze waren erg gelukkig en kregen twee zoontjes en ze woonden in Hollywood. Op een avond werden ze uitgenodigd bij vrienden en daar deden ze een spel, dat toen heel populair was: Sardientje. Sardientje in blik heette dat spel. Alle lichten gaan uit, één speler verstopt zich, de anderen gaan zoeken. En wie hem of haar vindt, verstopt zich daar ook, totdat uiteindelijk alle spelers heel dicht bij elkaar liggen, verstopt, als sardientjes in blik. Vandaar die naam. Maar Primmi vergiste zich in het donker in een deur, viel buiteland over de stenen trap de kelder in en brak haar schedel. En weet je wat haar laatste woorden waren voor ze stierf? Ze zei: O David. Hier worden we vast nooit meer uitgenodigd. Hij is er nooit overheen gekomen. Stond gewoon in de krant! Echt! Moet je nagaan.

TOSCA Is dat wreed of niet? Wreed! Wreed is het! Wreed en zinloos! *stilte* Wreed.

WILL Ze is eigenlijk gewoon boos over broertje.

TOSCA Ik ben boos over een heleboel dingen.

WILL Dat is ook niet uit te leggen Tosca. Dat is nou echt wat je noemt.... Hoe noem je dat? Gods wegen... Ondoorgrondelijk.

TOSCA Onze postbode is ondoorgrondelijk.

WILL Maar een mens komt nou eenmaal met gebreken. Jij ook. Misschien werd het tijd dat je dat eens zag. Dat je geen ogen in je rug had. Dat je, als moeder tegen je zegt: let op broertje, dat je dan op moet letten. En niet... nou ja. Ik weet het ook niet. God weet wat je niet had moeten doen.

TOSCA Ik had niet aan mijn neus moeten krabben. Ik had niet achter die vlieg aan moeten gaan. Ik had geen pluusje van mijn trui moeten trekken. Ik had geen loszittend velletje van de nagel mijn linkerpink moeten peuteren. Ik had niet moeten dromen van een nieuwe jurk. Een zomerjurk van crêpe suzette. Met smokwerk en pofmouwtjes en een roze ceintuurtje. Zoals dat bij Jacobs Koppers in de etalage hing. Ik had niet moeten dromen van dansles. Dat heb ik daarna ook nooit meer gedaan.

WILL Nou, dan is het toch goed.

TOSCA Nee. Ik vind het niet goed. Ik vind het niet goed. Nee, ik vind het niet goed, en dat zal ik hem ook laten weten. Ik ga op dansles.

Will schiet in de lach.

TOSCA Kun jij dat niet vragen? Aan je therapeut? Waar iemand als ik nog dansles kan krijgen?

WILL O Tosca, liever niet. Ik moet hem ook al vragen om dat spiekertje aan ons raam te schroeven. En als je iemand teveel vraagt dan blijft ie weg, dat weet je best. En dan ben ik nog verder van huis met mijn been.

TOSCA Ga nog maar even lopen.

WILL Ach.

TOSCA Toe maar.

WILL O alsjeblieft. We zitten hier net zo gezellig te praten. Zo vaak doen we dat niet.

TOSCA Toe nou.

Will doet een poging om op te staan, maar geeft op.

WILL Eén dezer dagen. Eén dezer dagen opent deze hobbelige grond zijn muil en zegt: ga liggen Will. Liggen jij.

TOSCA Laat het hem maar zien. Laat maar zien dat je het niet op je laat zitten. Laat maar zien dat je je verzet. Ik verzet me ook.

WILL Ach wat. Dat moet ik nog meemaken. Jij met je dansles.

Tosca staat moeizaam op.

TOSCA Kom.

WILL Gaan we naar binnen?

TOSCA Nee, kom.

Tosca trekt Will overeind.

WILL Auw. Wacht even. Auw. Je doet me pijn.

TOSCA Vecht! Kom op. Verzet je. We zullen 'm eens laten zien wie hier de baas is. Vechten jij!

Tosca trekt en duwt aan Will om haar in beweging te krijgen.

WILL Auw. Auw. Auw.

TOSCA Kom op. Doorzetten. Dit is getrippel!

WILL Kijk uit!

TOSCA Waardeloos getrippel noem ik dit!

WILL Kijk nou uit Tosca! Straks trappen we op hem.

TOSCA Op wie?

WILL Op Dieu Donné.

TOSCA Op wie?

WILL Op het vogeltje.

TOSCA O ja. Ach God. Waar is het dan?

Will speurt de grond af.

WILL Waar is het nou?

TOSCA Hij is weggevlogen.

WILL Doe niet zo stom. Dat kan toch niet.

TOSCA Natuurlijk kan dat. Het is toch een vogel. Waar is het anders een vogeltje voor!

WILL Het was amper een vogeltje.

TOSCA Een vogel is een vogel.

WILL Er zaten nog geen veertjes op! En zonder veren wordt er niet gevlogen.

TOSCA Zo klein?

WILL Zo klein ja! Zo klein Tosca! Met dikke paarse oogjes.

TOSCA Maar waar is het dan gebleven denk je?

WILL Weet ik het! Ik weet toch ook niet alles meer!

TOSCA Misschien heeft de kat hem meegenomen?

WILL Welke kat?

TOSCA Die van dat Indonesische vrouwtje. Die heeft een kat, een geniepige kat. Die heeft dat vogeltje meegenomen. Tussen zijn tanden, net hard genoeg om door de bovenste laag van zijn dunne vel te prikken, precies tot waar het het meeste pijn doet. En terwijl hij langzaam opengescheurd word onder een ruwe raspende tong, denkt het vogeltje: is dit het? Is dit het? Waarom is dit?

WILL Hou op.

TOSCA En het kan nog dagen duren voor hij uit zijn lijden wordt verlost. Langer dan het hem in totaal gekost heeft om uit zijn ei te komen en zich te verheugen op het moment dat iemand zijn oogjes open zou doen.

WILL Hou op.

TOSCA Eten of gegeten worden.

WILL Ach God, wat een leven.

TOSCA En God zag dat het goed was.

WILL Ach God, Ach God.

Will gaat fluitend naar het vogeltje op zoek. Tosca gaat met moeite weer zitten.

TOSCA Wedden dat het de oudste uit het nest was?

WILL Fwiet fwiet fwiet.

TOSCA Laat toch Will. Het heeft geen zin meer.

WILL Dat weet je niet.

TOSCA Het is te laat. Dan had je hem meteen op moeten rapen.

WILL O! Hoor wie het zegt! Hoor wie het zegt!

Het dondert.

TOSCA Het dondert. En het regent een beetje.

WILL Het druppelt maar er zijn geen wolkjes. Twiet twiet twiet!

Will zoekt verder naar het vogeltje.

TOSCA Ik was een meisje. Een puntgaaf meisje. Net een hertje, heeft iemand ooit gezegd. Krullen op mijn voorhoofd. Sproeten van de zon. Lange dunne vingertjes had ik. Pianovingers. Stel, we hadden een piano gehad...

Will vindt het verspiedertje.

WILL Ach kijk nou. Kijk nou wat ik hier vind.

Ze trekt het verspiedertje met haar stok dichterbij.

WILL   Wat heeft ze nou aan al die kinderen? Als ze nog te beroerd zijn om je verspiedertje op te rapen. Geen sodeju. Dat trekt de hele wereld maar over en eet bamiballen met een koning met geniepige oogjes en als je ze nodig hebt, zijn ze niet thuis. Tosca. Kijk. Hier is het. Moet je kijken. Er zitten twee vrouwen in. In dat glas. Hoe kan dat nou. Twee vrouwen. Ze lijken een beetje op Plonia. Vier heldere lieve ogen, moet je kijken Tosca. Vier heldere lieve ogen, hartige soesjes. Wie zijn dat?

TOSCA   Ik heb geen ogen in mijn rug!

WILL   O wacht even. Ik zie het.

Will begint te lachen en schaamt zich een beetje.

WILL   Ik ben het zelf. Hahaha! Hoe vind je mij nou, Tosca? Ik kijk er in en ik denk, wie is dat? Ben ik nou een muts of niet? Het glas is gebroken. Jammer hoor. Maar ook logisch. Natuurlijk breekt dat glas als het valt, van twee hoog naar beneden. Dat had ik zelf ook kunnen bedenken, jij dan. Want stel dat het niet gebroken was, dan was ik hier niet minder dan getuige van een wonder, lijkt mij. En dat ben ik van mijn leven nooit geweest. Dus waarom zou dat vandaag ineens wel het geval zijn? Alsof vandaag ineens bijzonder zou kunnen zijn. Ik lijk wel een speelkaart, met die barst in het midden. Hé, Tosca. Moet je kijken, zie je dat? Als ik een speelkaart was, welke zou ik zijn, denk je? Schoppen vrouw, ruiten, harten of... hoe heet die laatste. Tosca, hoe heet die laatste kaart?

TOSCA   Hoe moet ik dat nou weten!

WILL   Vroeger wist je zo veel. En nog, af en toe, op goede dagen. Volgens mij is vandaag best een goede dag. Je wist verspiedertje, en dat Franse woord, barbecue.

TOSCA   Ik weet niks.

WILL   Jawel.

TOSCA   Dat ik ooit een meisje was. Dat weet ik. Pappa's hertje.

WILL   Poepchineesje.

TOSCA   Moeders grote meid.

WILL   Pappa's poepchineesje was ik. Terwijl niemand van ons ooit een Chinees had gezien. Op een plaatje misschien. Maar niet in het echt. Laat staan een poepend Chineesje.

TOSCA   Nou ben ik niemand.

WILL   Je bent mijn zus.

TOSCA   Dat is niet genoeg.

WILL   Genoeg. Wanneer is het genoeg. Ik ben tevreden. Ja, dat ben ik. Omdat ik weet dat ik heb gedaan wat ik kon. Dat ik al mijn talenten ten volle benut heb.

TOSCA O, laat me niet lachen.

WILL Wat.

TOSCA Wat heb jij nou helemaal gedaan. Met al je talenten.

WILL Nou ja. Ik had er niet zo veel. Ik heb talent voor leuke gesprekken. Ik heb een heleboel gesprekken gehad.

TOSCA Mooi weer vandaag, morgen wordt het minder.

WILL Ja. Ik heb oog voor de natuur. Dat is ook een talent. Ik ben vriendelijk geweest, attent. Ik heb nooit iemand geslagen of iets gestolen. Ik ben altijd eerlijk geweest. En ik wist een hartig soesje te waarderen. Of een bijzonder puzzelwoord. Die kring om de zon, op koude vochtige dagen. Hoe heet dat ook weer. Paars, groen, zilvergrijs.

TOSCA Een halo.

WILL Een halo. Kijk, dat bedoel ik. Zie je, vandaag is best een goeie dag. Wat nog. Romy Schneider, Sissi. Kon ik ook van genieten. Zonder haar te willen zijn, dat is ook een talent. Wij zijn geen Sissi's met rozen aan onze voeten. Wij zijn geen stralend middelpunt. Ons ademen maakt geluid en het hapert. Wij wandelen niet door Schönbrunn, stel je voor. Of nee, doe dat niet. Stel je dat maar liever niet voor. Daar word je alleen maar ongelukkig van. Bovendien is het nep. Sissi is niet echt. Niet zoals in de film.

TOSCA Romy Schneider wel.

WILL Ja, Romy. Maar die was ook niet gelukkig. Die heeft een kind verloren hoor, een jongetje. Dat was aan het spelen bij zijn opa en oma en toen viel hij op een hek. Met van die scherpe stalen punten. Daarvan schoot er eentje recht door zijn hart.

TOSCA Wat heb ik toen gehuild.

WILL Je moet niet Romy Schneider willen zijn. Dat moet niemand willen.

TOSCA Als ik Romy Schneider was geweest, dan had ik het heel anders gedaan.

WILL Anders dan wie?

TOSCA Anders dan Romy Schneider.

WILL Ach wat. Dan had je hier precies hetzelfde gezeten. Met als enige verschil dat je Romy heet.

TOSCA Niet precies hetzelfde.

WILL Ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is.

TOSCA Romy Schneider was enig kind. Die had geen zus. Het zou nooit hetzelfde geweest zijn.

WILL Had je dat dan liever gehad? Dat je een Romy zonder zus was?

TOSCA Misschien wel.

WILL O.

TOSCA Ik zeg het eerlijk.

WILL Ja. Ja. Dat doe je ja.

TOSCA Ik ben altijd eerlijk geweest.

WILL Ja.

TOSCA Net als jij.

WILL Ja, maar ik ben aardig. Jij niet.

TOSCA Wel.

WILL Dat is helemaal niet aardig, wat je net zei.

TOSCA Wat zei ik?

WILL Dat je liever een Romy had willen zijn, zonder zus.

TOSCA Je vroeg het toch?

WILL Ik vroeg er niet om, om gekwetst te worden. En dat heb je geloof ik wel gedaan.

TOSCA Niemand vraagt daarom. Dat gaat vanzelf.

WILL Niet vanzelf, jij kiest daarvoor.

TOSCA Mag ik? Zo veel heb ik niet te kiezen gehad, of wel dan?

WILL Nou. Dan weet ik het goed gemaakt. Dan doen we net of ik er niet ben. Mij maakt het niet uit hoor. Doe maar. Doe jij maar of je een Romy bent.

TOSCA Goed, dat doe ik.

WILL Ik ben er niet.

TOSCA Je bent er niet.

WILL Ik ben er nooit geweest.

TOSCA Hmm.

WILL Stel jij je gerust voor, dat je alleen bent.

TOSCA ...

WILL Als jij liever een Romy bent...

TOSCA ...

WILL Dan ben je een Romy.

TOSCA ...

WILL Ben je al begonnen?

TOSCA ...

WILL Of je al begonnen bent.

TOSCA ...

WILL Ik vraag het maar even.

TOSCA ...

WILL Want als je al bent begonnen, kan ik je bij deze vertellen dat het niet werkt. Het werkt niet. Ik ben er nog steeds. Ik ben er toch echt. Ik ben er altijd geweest. Dat is wat ik gedaan heb. Mijn hele leven. Ik ben mijn hele leven jouw zus geweest. En jij de mijne. Niet Plonia, Niet Hildegard. Niet Dini, en niet Marie. Niet Tonnie en broertje. Die liggen allemaal onder de grond. Alleen jij en ik. Wij zijn overgebleven. Daar is ook talent voor nodig, toch?

TOSCA ...

WILL Toch?

TOSCA ...

WILL Geef antwoord.

TOSCA ...

WILL Geef antwoord. Ik vind het niet leuk meer.

TOSCA ...

WILL Het werkt niet hoor. Ophouden nu. Ik ga gewoon naar binnen.

TOSCA ...

WILL Ik ben er, en daar verander je niks aan.

TOSCA ...

WILL Dit heb jij niet voor het zeggen Tosca! Ik ben er! Hoor maar.

Will schreeuwt. Tosca reageert niet.

WILL Voel maar.

Will geeft Tosca een por. Tosca houdt zich dood.

WILL Voel je? Is dat echt of niet. Of deze.

Will knijpt Tosca gemeen in haar arm.

TOSCA Auw!

WILL Zie je? Daar verander je niks aan. Akelig rotwijf dat je bent

TOSCA Akelig rotwijf dat je bent.

WILL Vuil sekreet.

TOSCA Vuil sekreet.

WILL Ga je me nu napraten?

TOSCA Ga je me nu napraten?

WILL Hahaha.

TOSCA Hahaha.

WILL Stop daarmee Tosca.

TOSCA Stop daarmee Tosca.

WILL Tosca is gek.

TOSCA Tosca is gek.

Will geeft Tosca een harde klap. Tosca moet heel hard lachen.

TOSCA Ach God. Zelfs dat kun je niet meer. Een goeie tik uitdelen.

WILL Daar ben ik nooit goed in geweest.

TOSCA Geef maar een kus dan.

WILL Waar?

TOSCA Gewoon. Doe maar op mijn wang.

WILL Wacht even.

Will schuift naar Tosca toe.

TOSCA Niet te hard.

WILL God, een kus.

TOSCA Nou, schiet op.

WILL Dat is lang geleden.

Will kan er moeilijk bij. Tosca helpt niet.

TOSCA Auw. Niet op me leunen.

WILL Sorry.

Will kust Tosca op de wang.

WILL En?

TOSCA Ja.

WILL Wat ja.

TOSCA Ja, je bent er.

WILL Zie je wel. Ik ben er altijd geweest.

Stilte. Ze lachen naar elkaar, lijken tevreden.

WILL Dat je dat wist, van die halo.

TOSCA Wat heb ik eraan, om dat te weten?

WILL Nou, nu even niks, niet meer. Maar vroeger. Stel dat ik het nodig had gehad, voor een puzzel.

TOSCA Stel.

WILL Dan was ik er heel gelukkig mee geweest.

TOSCA Stel.

WILL Ja, stel.

TOSCA Misschien is dat wel de ergste ziekte.

WILL Wat?

TOSCA Stel. De ziekte van stel. Erger dan kanker. Erger dan je been.

WILL Kijk. Dat bedoelde ik straks te zeggen. Nou heb je weer last van een ziekte die niet bestaat. Dat is net als huilen om het verlies van dingen die je nooit gehad hebt. Het heeft geen zin.

TOSCA Nee. Maar daarom bestaat het nog wel. Net als een zuigworm en een steekvlieg. En een cacaobus en een parasiet.

WILL Een cacaobus heeft wel zin. Je moet het ergens in doen.

TOSCA Stel dat ik dit, stel dat ik dat.

WILL Je moet het ergens in doen, cacao. Dat kun je niet los in huis laten slingeren. Want dan zie je geen verschil tussen cacao en stof. Dat vind ik steeds moeilijker, om het verschil te zien tussen dingen. En dan is zo'n cacaobus een enorme steun. Je ziet meteen wat het is, en je weet wat er in zit. Zonder zo'n bus zoek je je een ongeluk. Dank God voor de cacaobus.

TOSCA Stel is net een tumor. Sneller dan kanker.

WILL Maar je moet er geen andere dingen in doen. Weet je nog dat ik er losse knopen in heb gedaan? In een cacaobus?

TOSCA Je voelt het groeien. Met de dag. Met het uur.

WILL Ik dacht dat is handig. Een lege cacaobus. Dat is een aardig blikje om knopen in te doen. Maar dat is het helemaal niet. Dat is verwarrend. Want daardoor grijp ik dubbel mis. Bij cacao grijp ik mis, en ook bij knopen. Nee, dat was een heel erg slecht idee. Help me daaraan denken. Dat ik de knopen ergens anders in doe. Dat ik die dingen helder houd.

TOSCA Waar wou je ze in doen?

WILL Wat?

TOSCA Je losse knopen.

WILL Eh. Gewoon. In een knopendoos.

TOSCA Die bestaat niet.

WILL Jawel. Vast wel. En anders maak ik er één.

TOSCA Hoe dan?

WILL Ik pak iets dat leeg is, en daar doe ik ze in. Heel simpel.

TOSCA En dat noem je dan een knopendoos.

WILL Ja.

TOSCA Maar dat is het niet. Dat wordt het nooit. Het blijft altijd iets anders. Een sigarenkistje. Een koekblik. Of een suikerpot. Dat jij daar knopen in bewaart, verandert daar niks aan.

WILL Jawel. Ik kan dat. Ik maak het ervan.

TOSCA Een cacaobus met knopen blijft een cacaobus.

WILL Maar stel...

TOSCA Vandaag of morgen knalt mijn kop uit elkaar van stel.

WILL Ik schrijf het op. Ik schrijf het woord er op. Ik schrijf "knopen".

TOSCA Verandert niks.

WILL Ik schrijf het op een etiket en dat plak ik erop. Op een jampot.

TOSCA Blijft een jampot.

WILL Hou op!

TOSCA Een jampot met een sticker.

WILL Hou op nu!

TOSCA Een jampot met een sticker met een woord erop.

WILL Nou moet je je kop houden, ik meen het. Houd je kop nu. Of ik doe je wat aan!

TOSCA Wie wou je daarbij halen. Je therapeut?

WILL O hou op. Alsjeblieft. Stoppen Tosca.

TOSCA Jij kunt de dingen niet veranderen, ik ook niet. Niemand kan dat. Het enige wat wij hebben is stel. *stille* Stel...

WILL Ach Tosca.

TOSCA Ik kan het niet helpen Will.

WILL Goed dan. Stel.

TOSCA Stel. Stel...

WILL Zijn haar, vertel maar van zijn haar.

TOSCA Zijn haar lekte uit.

WILL Nee, het smolt.

TOSCA Niet echt natuurlijk.

WILL Hoe was dat nou. Je had er een ander woord voor.

TOSCA Het liep uit.

WILL Zijn haar liep uit. Als bruine suiker.

TOSCA Als bruine suiker in een bord gloeiend hete pap.

WILL Genoeg?

TOSCA Stel...

WILL *zucht* Stel moeder.

TOSCA Stel moeder... Maar dat heeft ze niet gedaan. Moeder is niet eens komen kijken. De burens fluisterden moord en brand. Iedereen die het zag was in paniek, en moeder stond daar. Heel doordeweeks, in de deuropening. Ze veegde haar handen af aan haar schort en iemand riep: "Vreselijk, gruwelijk, en verschrikkelijk". Ik dacht: nu komt ze naar hier, naar de waterkant. Rennend misschien, de armen gespreid, de mond wijd open en eventueel een hartverscheurende kreet. Maar dat deed ze niet, ze stak even haar nek uit, streek haar schort recht en deed de voordeur dicht. Kalm. Alsof ze net een zak eieren had aangenomen. Of een pakketje.

WILL Onze postbode is een sukkel.

TOSCA Stel dat we een piano hadden gehad. Ze heeft me nooit meer aangekeken.

WILL *zucht* Jawel. Dat heeft ze wel.

TOSCA Niet waar. De laatste keer was vlak voor ze de voordeur dicht deed. Vanaf dat moment keek ze dwars door me heen.

WILL Een piano?

TOSCA Ik had pianovingers.

WILL O.

TOSCA Kleine belletjes. Er hingen kleine luchtbelletjes tussen zijn wimpers. En, al had ik dat wel verwacht, hij strekte zijn armpjes, zijn klauwende handjes, niet naar me uit, maar naar achteren. Alsof ie zich vast wilde grijpen aan iets op de bodem. *Zo. Ze doet het voor.* Maar dan verder.

WILL Dat kan ze niet meer. Ze kan niet verder dan dit.

TOSCA Jij ook niet.

WILL Nee, ik ook niet. Maar jij ook niet.

TOSCA Ik kan nog bukken. Wil je dat ik het voor je opraap?

WILL Wat.

TOSCA Dat verspiedertje.

WILL Laat maar.

TOSCA Je hebt het altijd willen hebben. Ik doe het.

WILL Nee Tosca, doe maar niet.

TOSCA Ik kan nog bukken.

WILL Ze geloven je zo ook wel.

TOSCA Bovendien heb je nog iets tegoed.

Tosca probeert op te staan. Het lukt niet. Het wordt haar zwart voor de ogen.

TOSCA O. O. O.

WILL Laat toch. Het is niet eens meer de moeite.

Tosca probeert het nog eens, tevergeefs.

WILL Ik hoef het niet meer. Niet als het stuk is. Jij? Wil jij het eventueel? Jij toch ook niet. Het is stuk hoor, het is kapot. Zo heb je er niks aan. Als het gebroken is, heb je er niks meer aan.

TOSCA Heb je dat vogeltje nog gevonden.

WILL Nee, dat is weg.

TOSCA Misschien is het toch weggevlogen.

WILL Misschien.

TOSCA Dat er toch veertjes op zaten.

WILL Ja. Het kan zijn dat ik me daarin heb vergist.

TOSCA Ze redt zich niet goed alleen. Er moet levenslang voor haar gezorgd worden. Een amaryllisbol. Dat ik daar nou niet aan heb gedacht. Ik ben er gewoon niet op gekomen. Het spijt me, Will. Mocht zich nog eens een gelegenheid voordoen...

WILL Het geeft niet.

TOSCA Jawel, het is jammer. Er is zo veel jammer. Als ik denk aan alles wat ik niet heb gedaan.

WILL Denk dan aan alles wat je wel gedaan hebt.

TOSCA Dat staat in geen verhouding.

Will weet hier niets op te zeggen.

TOSCA Toch?

Will zwijgt. Tosca zoekt in haar tas, haalt er een zuurtje uit, geeft het Will.

WILL Je was het niet vergeten.

TOSCA Jawel. Maar anders. Ik was vergeten dat ik er nog eentje had.

Will priegelt aan het papiertje. Tosca pakt het terug, haalt het papiertje eraf, geeft het zuurtje weer aan Will, doet het papiertje in haar tas.

WILL Dank je.

TOSCA Alsjeblieft.

Will zuigt op het zuurtje.

TOSCA Lekker?

WILL Goed tegen de droge mond.

TOSCA Mooi.

WILL Het smaakt een beetje naar je zakdoek.

TOSCA Ja, het plakte een beetje. Het plakte een beetje aan elkaar vast.

WILL Net als wij.

TOSCA Hahaha! Ja.

WILL Ik ben geestig.

TOSCA Ja, dat ben je. Dat is leuk aan jou.

Will zuigt geconcentreerd op het zuurtje, geniet, en komt dan in verwarring.

WILL Beetje zout...

TOSCA Zuur bedoel je. Zoetzuur. Het is een zuurtje, Will.

WILL Nee echt, een beetje zout.

TOSCA Van de zakdoek misschien.

WILL Heb je gehuild?

TOSCA Toen het kind van Romy op een hek viel.

WILL Ik bedoel, hoe noem je dat? Daar is een woord voor. Laatstelijk. Bedoel ik. De laatste tijd.

TOSCA De laatste tijd steeds meer. Het zal wel door de “stel” komen.

WILL Dat heb ik niet gezien, dat je huilde.

TOSCA Dan heb je er ook geen last van gehad.

WILL Natuurlijk heb ik er last van. Ook als ik het niet zie. Natuurlijk heb ik er last van als ik weet dat jij huilt.

TOSCA Ik kan nou eenmaal niet overal rekening mee houden.

Het dondert weer.

TOSCA De plantjes hebben regen nodig.

WILL Het dondert weer. Zullen we naar binnen gaan?

TOSCA Je hebt nog niet gelopen.

WILL Wel waar.

TOSCA Nauwelijks, Will.

WILL Ik wil naar binnen.

TOSCA Ik wil. Ik wil. Ik wil een zuurtje. Ik wil een verspiedertje. Ik wil een knopendoos. Ik wil. Ik wil.

Will staat op. Loopt naar de deur.

TOSCA Het jongste kind is het slechtst opgevoed. Iedereen verwende haar. Omdat ze zo klein was en ze was de jongste.

WILL Uiteindelijk.

TOSCA Uiteindelijk.

WILL Kom je?

Tosca negeert haar.

WILL We zijn lekker buiten geweest.

Tosca doet een poging om op te staan. Het wordt haar zwart voor de ogen. Ze blijft zitten. Sluit haar ogen.

TOSCA Ik ben iets te lang blijven zitten. Ik ben iets te lang gebleven.

WILL Ja, dat zal het zijn.

TOSCA Dat is het. Ik ben te lang gebleven.

Will maakt de deur open. Het dondert. Het begint te regenen. Will kijkt naar de lucht en dan naar Tosca.

WILL Kom je?

Tosca antwoordt niet. Er fladdert een vogel op. Will kijkt hem na.

WILL Het dondert. En het regent. Ja, het regent een beetje. Maar er zijn geen wolkjes.
Kom je?

Tosca reageert niet.

WILL Kom je Tosca? Tosca? Kom je? Tosca? Tosca kom je? Tosca? Tosca? Tos?

donker

De premiere van *Brak* door mugmetdegoudentand vond plaats op 11 oktober 2005 in de Toneelschuur, Haarlem.

Regie Michiel van Erp
Tosca: Olga Zuiderhoek
Will: Leny Breederveld

www.mugmetdegoudentand.nl

Frank Houtappels (1968) is in 1992 afgestudeerd aan de Amsterdamse toneelschool. Sindsdien is hij als acteur werkzaam geweest bij o.a. Nieuw West, Toneelgroep Amsterdam, Carrousel, de firma Riëks Swarte en in vrije producties. Ook speelde hij in diverse televisieproducties en in speelfilms.

Sinds 1994 schrijft Houtappels toneelstukken en scenario's voor televisie en film. Samen met Joan Nederlof was hij eindverantwoordelijk voor de scenario's van *Hertenkamp*, *TV7* en *de Koekoeksclub*.

Van 2005 tot en met medio 2008 vormde Frank Houtappels, Michiel van Erp, Joan Nederlof en Marcel Musters het artistieke team van mugmetdegoudentand.

Brak (2005) was het eerste toneelstuk wat Houtappels schreef voor de Mug.

Toneelwerk:

Hotel Atlantico (2008)

Uit liefde (2005)

Brak (2005)

De Achtertuin (2004)

De gelukkige Mandarijn (2004)

De Potvis (2003)

Garmisch - Partenkirchen, een wintervertelling (2001)

Blind date (2000)

Ja zuster, nee zuster (1999)

Thuis: Airmiles (1998)

The Comedian Harmonists: Höhepunkt der Stimmung (1997)

Het kerstverhaal volgens... (1997)

De Sterrentrek (1995)

Aan het eind van de aspergetijd (1994)

Gestrand (1992)